

محمدجعفر بن عبدالحسین خوئی محله‌نوئی اصفهانی

محمدجعفر بن عبدالحسین خوئی محله‌نوئی اصفهانی، عالم فاضل و فقیه محقق در اصفهان می‌باشد.

فهرست مندرجات

- ۱ - معرفی اجمالی
- ۲ - وفات
- ۳ - پانویس
- ۴ - منبع

معرفی اجمالی

میرزا محمدجعفر محله‌نوئی بن آقاعبدالحسین امین العلماء بن حاج ملامحمدشفیع بن ملامحمد خوئی، عالم فاضل و فقیه محقق، در خانواده‌ای روحانی در اصفهان متولد شده و نزد علمای اصفهانی همچون حاج سیداسدالله بیدآبادی و میرزا ابوالمعالی کلیاسی به تحصیل پرداخت. وی در ایام تحصیل هم مباحثه با آخوند ملامحمدحسین فشارکی بود و بعداً از او اجازه دریافت نمود. [میرزا محمدجعفر عالمی اهل جود و سخا بود و بسیاری از مستمندان و نیازمندان از احسان و بخشش او برخوردار شدند. او پشت و پناه مظلومین و مردم بی‌پناه در برابر حکام زورگو و ظالم بود. ظلل السلطان حاکم جائر اصفهان، پس از آن که دستور محو و نابودی بسیاری از کاخ‌ها و عمارت‌های با شکوه صفویه را صادر کرد و عوامل و مزدوران او به این کار زشت اقدام کردند، عمارت باغ قورچی باشی در اراضی جنوبی اصفهان را تخریب کردند. این عمل مورد اعتراض و مخالفت میرزاجعفر قرار گرفت. لذا ظل السلطان از کینه‌ای که داشت دستور داد، زمین‌ها و املاک او را تصرف کنند. میرزاجعفر نیز بارها به تهران رفته و علیه ظل السلطان شکایت کرده و فرمانی از مظفرالدین شاه (برادر ظل السلطان) گرفت و موفق به پس گرفتن زمین‌ها و املاک خود شد. (به نقل از یادداشت‌های شاعر و ادیب توانا استاد فضل‌الله اعتمادی متخلص به «برنا»)]^[۱]

وفات

وی سرانجام در ۲۲ ماه رجب المرجب ۱۳۲۸ق وفات یافته و در آرامگاه خانوادگی جنب تکیه آقاحسین خوانساری، در تخت فولاد مدفون شد.^[۲]

پانویس

۱. ↑ معلم حبیب‌آبادی، مجدعلی، مکارم الآثار، ج ۵، ص ۱۸۰۶.
۲. ↑ مهدوی، سیدمصلح‌الدین، سیری در تاریخ تخت فولاد، ص ۱۵۰.

منبع

مهدوی، سیدمصلح‌الدین، اعلام اصفهان، ج ۲، ص ۳۱۵-۳۱۶.